Калегія: надзённае ў галіне

Мэтавы погляд на перспектыву

Каб першае месца працы стала пастаянным

Не зважаючы на тое, што да нас набліжаюцца навагоднія святы, планавая калегія Міністэрства культуры, якая адбылася 17 снежня пад старшынствам міністра культуры Рэспублікі Беларусь Уладзіміра Матвейчука, прайшла ў напружаным, канструктыўным рэжыме і разгледзела шэраг важных і актуальных пытанняў галіны.

Гэтым разам члены калегіі, начальнікі і супрацоўнікі ўпраўленняў культуры абласцей сабраліся ў Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры і мастацтваў — адной з галіновых ВНУ, дзе рыхтуюцца кадры для ўстаноў культуры нашай краіны. І гэты ход быў не выпадковы: адным з асноўных пытанняў, што разглядалася пад час калегіі, стала работа БДУКіМ па падрыхтоўцы маладых спецыялістаў. Перад пасяджэннем усіх удзельнікаў калегіі чакала экскурсія па універсітэце, знаёмства з тым вучэбнымі і творчымі магчымасцямі, якія мае сёння яго студэнты.

З грунтоўным дакладам па пытаннях размеркавання маладых спецыялістаў — выпускнікоў Беларускага дзяржаўнага універсітэта культуры і мастацтваў выступіў намеснік міністра культуры Віктар Кураш. Адзначаючы агульныя станоўчыя тэндэнцыі ў пытанні размеркавання маладых спецыялістаў, ён, аднак, звярнуў увагу прысутных на шэраг момантаў, якім нельга не надаваць належнай увагі ці ігнараваць увогуле. У прыватнасці, адным з пытанняў, што патрабуе пэўнай карэкціроўкі, стала наступнае: па выніках размеркавання 2008 года больш чым 50% выпускнікоў БДУКіМ атрымалі накіраванні на сваё першае месца працы ў Мінск і Мінскую вобласць. А між тым, універсітэт — установа рэспубліканскага падпарадкавання, якая мусіць клапаціцца пра кадравае забеспячэнне ўсёй галіны, а не толькі рэгіёнаў, блізкіх да сталіцы. Тым больш, што забеспячэнне маладымі спецыялістамі ўстаноў культуры аграгарадкоў — адна з прыярытэтных на сённяшні дзень задач для ВНУ галіны.

Як жа дасягнуць таго, каб рэгіёны не “галадалі” ад недахопу ініцыятыўных кадраў на месцах? Каб тыя маладыя спецыялісты, якія трапляюць у аграгарадкі і вёскі па размеркаванні, замацоўваліся на месцах, а не падлічвалі дні да сканчэння тэрміну працы? Да вырашэння гэтых пытанняў варта падыходзіць сістэмна, улічваючы і першапачатковыя, зыходныя абставіны, і тую перспектыву, што вымалёўваецца перад студэнтамі універсітэта ўжо сёння. Як паказвае статыстыка, у параўнанні з гараджанамі, працэнт студэнтаў універсітэта — выхадцаў з сельскай мясцовасці значна ніжэйшы. Гэта, натуральна, спрыяе таму, што многія з іх без асаблівай ахвоты едуць на працу па размеркаванні ў рэгіёны. Якім чынам можна зменшыць гэтае напружанне? Адзін з варыянтаў — больш пільная праца з абітурыентамі, якія накіроўваюцца на вучобу ў БДУКіМ па мэтавым наборы. На жаль, гэтае пытанне на сённяшні дзень яшчэ не ва ўсіх рэгіёнах знаходзіцца на належным кантролі: напрыклад, па Магілёўскай вобласці за апошнія пяць гадоў на вучобу ва універсітэт паступіў усяго адзін мэтавік.

Але ператварэнне Беларускага дзяржаўнага універсітэта культуры і мастацтва ў буйную “карпарацыю” па падрыхтоўцы кадраў дае падставы для роздумаў адносна мэтазгоднасці канцэнтрацыі адукацыйнага працэсу ў адным месцы — у сталіцы. Сёння пры належнай арганізацыі працы філіялы ў рэгіёнах могуць прынесці вельмі шмат станоўчых вынікаў. У якасці прыкладу можна згадаць Беларускую дзяржаўную акадэмію музыкі, якая сёння мае свае філіялы і рыхтуе спецыялістаў практычна ва ўсіх абласных гарадах. Іншая справа, што праца філіялаў павінна быць не проста прадумана і прапрацавана метадычна, але і падмацавана прафесарска-выкладчыцкімі кадрамі высокага ўзроўню. Бо прыклад дзейнасці Мазырскага філіяла БДУКіМ, дзе асноўную частку выкладчыкаў складаюць работнікі мясцовага музычнага вучылішча, прадэманстраваў, як можна дэвальваваць добрую і слушную ідэю.

Дарэчы, пра неабходнасць аптымізацыі падрыхтоўкі спецыялістаў гаварыў у сваім выступленні і рэктар БДУКіМ Барыс Святлоў, адзначаючы: часам складваецца ўражанне, што некаторыя спецыялізацыі ва універсітэце ўзнікаюць не ў залежнасці ад надзённых патрэб галіны, а... з прычыны неабходнасці забеспячэння гадзінамі асобных выкладчыкаў. Сучасная ж сітуацыя вымагае падрыхтоўкі, у першую чаргу, спецыялістаў-універсалаў, якія маглі б хутка і якасна адаптавацца да канкрэтных умоў сваёй будучай працы. З гэтай прычыны рацыянальнай бачыцца ліквідацыя шэрагу вузкапрофільных спецыяльнасцей на карысць большай увагі да падрыхоўкі такіх запатрабаваных прафесіяналаў, як рэжысёры, харэографы, бібліятэкары... Выпускнік БДУКіМ мусіць мець комплексныя веды, а ўжо ў залежнасці ад далейшага свайго прафесійнага шляху ён зможа ўдасканальваць запатрабаваны іх спектр на базе Інстытута павышэння кваліфікацыі, у які быў сёлета рэарганізаваны Беларускі дзяржаўны інстытут праблем культуры.

На жаль, пры пільным вывучэнні праблем размеркавання маладых спецыялістаў у рэгіёны аказалася: далёка не ва ўсіх выпадках “тармажэнне” ствараюць выпускнікі. Здараецца, сваю незацікаўленасць у накіраванні заявак і прыёме на працу маладых спецыялістаў праяўляюць мясцовыя кіраўнікі аддзелаў культуры. Як вынік — немалы працэнт сярод выпускнікоў універсітэта складаюць тыя, хто падае заяўкі на пераразмеркаванне. А між тым, акурат гэты момант — шчырая зацікаўленасць кіраўнікоў у працы маладых спецыялістаў — адыгрывае не апошнюю ролю ў іх замацаванні на месцы размеркавання. Надзвычай пазітыўны прыклад на гэты конт прывёў у сваім кароткім выступленні начальнік аддзела культуры Валожынскага раёна Вікенцій Адамовіч. Ён, у прыватнасці, расказаў, што для замацавання выпускнікоў на месцы іх першай працы аддзел культуры набыў чатырохпакаёвую кватэру, пераабсталяваўшы яе пад інтэрнат для маладых спецыялістаў, у мясцовым жыллёва-будаўнічым кааператыве выдзелена 10 кватэр для работнікаў культуры раёна, у аграгарадках таксама прадугледжваецца жыллё для размеркаваных, якія прыбылі на працу ва ўстановы культуры.

Сярод іншых пытанняў, узнятых на калегіі, абмяркоўваліся мерапрыемствы па музеефікацыі замкавага комплексу “Мір” і палацава-паркавага ансамбля Радзівілаў у Нясвіжы. Члены калегіі заслухалі паведамленні дырэктараў двух музеяў, якія падрабязна распавялі не толькі пра этапы працы над гэтымі аб’ектамі, што знаходзяцца пад пільнай увагай Прэзідэнта нашай краіны і Міністэрства. Абмяркоўваліся і пытанні фарміравання музейных экспазіцый у Міры і Нясвіжы, закупкі аўтэнтычных экспанатаў, а таксама і такія шляхі іх папаўнення, як, у прыватнасці, дапамога фондаў іншых музеяў нашай краіны. Значная ўвага надавалася і таму, у якой форме гэтыя музейныя ўстановы і помнікі архітэктуры — Мірскі замак і Нясвіжскі палац — змогуць па заканчэнні пэўнага этапа работ наладзіць сваю працу па турыстычным абслугоўванні насельніцтва.

Акрамя таго, прысутныя азнаёміліся з вынікамі работы ўпраўлення культуры Мінскага аблвыканкама па выкананні Дзяржаўнай комплекснай праграмы развіцця рэгіёнаў і малых і сярэдніх гарадскіх паселішчаў на 2007 — 2010 гады, абмеркавалі шэраг іншых, не менш важных, пытанняў.

Наш кар.

На здымках: пад час пасяджэння калегіі.
Фота Юрыя ІВАНОВА

Цэнтральны камітэт Беларускага прафсаюза работнікаў культуры, Гомельскі абкам і Гомельскі райкам прафсаюза работнікаў культуры ў сувязі з трагічнай гібеллю выкладчыкаў Новагуцкай дзіцячай школы мастацтваў Гомельскага раёна выказваюць глыбокія спачуванні родным і блізкім ЛЯВОНЦЕВАЙ Лідзіі Аляксееўны, МАКСІМАВАЙ Святланы Мікалаеўны, ЦЯРЭШЧАНКА Аксаны Міхайлаўны, СЦЕПАНЦОВАЙ Ірыны Сяргееўны, ЗАРЫЧАНАВАЙ Дар'і Сяргееўны.

Старшыня ЦК М.М. ШАЎЦОЎ
Старшыня Гомельскага абкама прафсаюза В.А. АЛЕЙНІК
Старшыня Гомельскага райкама прафсаюза Л.А. АРЭХАВА

Пастаўскі раённы выканаўчы камітэт і аддзел культуры глыбока смуткуюць з прычыны заўчаснай смерці заслужанага дзеяча культуры Рэспублікі Беларусь, члена журы Міжнароднага фестывалю народнай музыкі “Звіняць цымбалы і гармонік”, кіраўніка фальклорнага народнага ансамбля “Крупіцкія музыкі” Уладзіміра Мікалаевіча ГРОМА і выказваюць шчырыя спачуванні родным і блізкім нябожчыка.

Калектыў Палаца культуры г. Маладзечна, Заслужанага аматарскага калектыву Рэспублікі Беларусь ансамбля песні і танца “Спадчына” глыбока смуткуюць з прычыны смерці Уладзіміра Мікалаевіча ГРОМА, заслужанага работніка культуры Рэспублікі Беларусь, дацэнта кафедры духавой музыкі Беларускага дзяржаўнага універсітэта культуры і мастацтваў, жыццё якога можна абазначыць словамі: “Жыць — гэта значыць творча працаваць...”. Заўчасна абарвалася яго жыццё. Застаецца памяць у сэрцах тых людзей, хто яго ведаў.